బీ ఫిత్నీ

ఒక పర్వతాన ఒక ఆడపిచ్చుక, ఒక మగపిచ్చుక ఉన్నాయి. ఒకనాడు ఆ పర్వతానికి నిప్పంటుకుంది. ఎక్కడ చూసినా మంటలు మింగుకుంటా వస్తా ఉన్నాయి. వాటిని చూసి గబగబా గూటికి ఎగిరొచ్చిన మగపిచ్చుక 'అడవికి నిప్పంటుకుంది. పద పద మనం ఎట్టైనా ఎగిరెళ్లిపోదాం' అంది ఆడపిచ్చుకతో.

'మరి మన బిడ్డలు' అంది ఆడపిచ్చుక.

'యిట్టాంటి వేళ యింక బిడ్డలేంది గిడ్డలేందీ. నువ్వూ నేనూ సలామత్‌గా ఉంటే యిట్టాంటి బిడ్డల్ని ఎంతమందినైనా కనొచ్చు. పద పద. ఆలస్యమైపోయింది' అంది మగపిచ్చుక.

ఆడపిచ్చుకకి మనసొప్పలేదు. యింకా కళ్లయినా తెరవని ఆ పసికూనల్ని వదిలి పారిపోబుద్ధి కాలేదు.

'అయ్యా. నా మాట విను. మనకున్నది యిద్దరు బిడ్డలు. నువ్వొకదాన్ని తీసుకో. నేనొకదాన్ని తీసుకుంటా. యిద్దరం ఎగిరెళ్లిపోవచ్చు' అంది మగపిచ్చుకతో.

'ఛీ... చెప్పిన మాట వినవుగదా. యాడైనా సావు' అనేసి ఆడపిచ్చుకనీ, యిద్దరు బిడ్డల్నీ, గూటినీ వదిలి దాని మానాన అది ఎగిరెళ్లిపోయింది మగపిచ్చుక.

యింకేమి చేస్తుంది ఆడపిచ్చుక? గబగబా ఒడిలో ఒక బిడ్డను జవురుకొని పర్వతం కిందకి దిగివచ్చి, దాన్ని ఒకచోట భద్రంగా దాచి, రెండో బిడ్డ కోసం మళ్లీ పర్వతానికి ఎగిరింది. కానీ అప్పటికే మంటలు చుట్టుముట్టి పాపం ఆ పసిబిడ్డ చనిపోయింది.

'యా అల్లా' ఎంతపని చేశావు అని కాసేపు ఏడ్చుకొని, పోనీలే ఒక బిడ్డయినా దక్కింది గదా అనుకొని, సాక్కుంటా ఉంది ఆడపిచ్చుక.

కొన్నాళ్లకి మగపిచ్చుక రెండో పెళ్లి చేసుకుని పెళ్లాంతోపాటు ఆడపిచ్చుక దగ్గరకు వచ్చింది. తల్లి ఒడిలో ఆడతా పాడతా కువకువమని తిరుగుతున్న తన బిడ్డను చూసేసరికి దానికి ఆశబుట్టింది. 'నా బిడ్డను నాకిచ్చెయ్' అని తకరారుకు దిగింది.

'ఇదేం న్యాయం. వదిలెళ్లిపోయింది నువ్వు. అక్కరలేదనుకుంది నువ్వు. కన్నది నేను. తెచ్చి సాక్కుంటున్నది నేను. యిప్పుడొచ్చి బిడ్డ కావాలంటే ఎవరిస్తారు పోపో' అంది ఆడపిచ్చుక.

మగపిచ్చుక దాని జుట్టు పట్టుకొని ధభీధుభీమని బాది 'పద రాజుగారి దగ్గరకు న్యాయానికి పోదాం' అంది.

'సరే. పా' అంది ఆడపిచ్చుక ఏడ్చుకుంటూ.

రాజుగారు అంతా విన్నారు. విని 'అక్షుల్లో అయినా పక్షుల్లో అయినా మనుషుల్లో అయినా పశువుల్లో అయినా బిడ్డల మీద తండ్రికే హక్కు. నీ దగ్గరున్న బిడ్డను మర్యాదగా నీ మొగునికి అప్పగించు' అని తీర్పు చెప్పారు.

ఆ తీర్పు విన్న వెంటనే ఆడపిచ్చుక స్పృహ తప్పి పడిపోయింది. కాసేపటికి తేరుకొని ఏడ్చుకుంటా ఏడ్చుకుంటా ఎగురుకుంటా ఎగురుకుంటా వెళ్లి మంత్రిగారి యింటి మీద వాలింది. అక్కడ చూస్తే మంత్రిగారి భార్య కూడా యిదే తీరున ఏడుస్తా ఉంది. కారణం ఏమిరా అంటే ఆమెకు బిడ్డలు కలగడం లేదు. గొడ్రాలుదానా అని లోకమంతా వేలెత్తి చూపతా ఉంది. సంగతి తెలుసుకున్న ఆడపిచ్చుక 'చూడమ్మా మంత్రిగారి పెళ్లామా. బాధపడబాక. నన్ను కోసుకొని తిను. నీకో ఆడపిల్ల పుడుతుంది. దానికి బీఫిత్నీ అని పేరుపెట్టు' అని చెప్పింది.

ఆ మాటలకి సంతోషపడి, కళ్లు తుడుచుకొని ఆడపిచ్చుకని కోసి కూర చేసుకుని తినింది మంత్రిగారి భార్య.

వెంటనే ఆమెకి గర్భం నిలిచి తొమ్మిది నెలలు నిండి ఒక ఆడపిల్ల పుట్టింది. ఆడపిచ్చుక చెప్పినట్టే ఆ పిల్లకు 'బీ ఫిత్నీ' అని పేరు పెట్టారు మంత్రి, మంత్రిగారి భార్య.

బీఫిత్నీకి పన్నెండేళ్ల వయసు వచ్చింది. ఒకరోజు తండ్రి దగ్గరకు వెళ్లి 'అబ్బా అబ్బా. నాకు రెండు పోతుగుర్రాలు కావాలి. తెచ్చిపెట్టండి' అంది. అలాగేనని రెండు పోతుగుర్రాలని తెచ్చిపెట్టాడు మంత్రి.

బీఫిత్నీ వాటిని తీసుకెళ్లి రాజుగారి గుర్రపుశాలలో వదిలిపెట్టింది. ఆ పోతుగుర్రాల వల్ల గుర్రపుశాలలోని పెంటిగుర్రాలకు బిడ్డలు పుట్టాయి. పుట్టాక ఒకరోజు బీఫిత్నీ వెళ్లి ఎన్ని గుర్రాలు పుట్టాయో అన్నింటినీ తోలుకొని యింటికి తెచ్చి కట్టుకుంది. ఈ సంగతిని కాపలావాళ్లు గలబా గలబా చేసి రాజుగారికి చెప్పారు.

'యిదేమిటి. నా గుర్రపుశాలలో పుట్టిన బిడ్డలు బీఫిత్నీవి ఎలా అవుతాయి?' అని ఆమెను పిలిపించాడు రాజు.

'అవును రాజా. ఆ గుర్రపు పిల్లలు నావే. నా పోతుగుర్రాల వల్ల పుట్టినవి నావి కాకుండా మీవి అవుతాయా?' అని అడిగింది బీఫిత్నీ.

'అదేమిటి బీఫిత్నీ? గుర్రపుశాల నాది. గుర్రాలు నావి. నీ పోతుగుర్రాలు వచ్చి రెండునాళ్లు కాపరం చేసినంత మాత్రాన పుట్టిన గుర్రాలన్నీ నీవి ఎలా అవుతాయి?' అని ఆశ్చర్యపోయాడు రాజు.

'మరి యీ బుద్ధి ఆనాడు ఏమైంది మహారాజా. వదిలెల్లిపోయింది వాడు. మంటల్లో పడేసి వెళ్లింది వాడు. అట్టాంటివాడికి నా బిడ్డను అప్పగించమని పిచ్చుకల తగవులో తీర్పు చెప్పారే. నా గుండెలు ఎట్లా మండిపోయి ఉండాలి మహారాజా' అంది బీఫిత్నీ.

నిండు సభలో ఆమె అలా నిలదీసే సరికి రాజుగారికి చాలా అవమానం అయిపోయింది. అమ్మా యిది నా మీదే పగ తీర్చుకోవడానికి మళ్లీ పుట్టినట్టుంది అని మనసులో అనుకుని అప్పటికి క్షమాపణలు చెప్పి గుర్రపు పిల్లలని బీఫిత్నీకే అప్పగించాడు రాజు.

ఆ మరుసటిరోజే మంత్రిని పిలిచి 'నా ఆరోగ్యం ఏమీ బాగలేదు. కర్రెద్దు (నల్లటి ఎద్దు) పాలు తాగితే తగ్గుతుందంటున్నారు వైద్యులు. నువ్వెళ్లి కర్రెద్దు పాలు తీసుకురా. లేకుంటే నీ మెడ మీద తల ఉండదు' అన్నాడు రాజు.

మంత్రిగారి గుండెల్లో రాళ్లు పడ్డాయి. నా కూతురి మీద కోపాన్ని నా మీద తీర్చుకోదలిచావా అనుకొని విచారంగా యిల్లు చేరాడు. తండ్రి వాలకం చూసి 'ఏం అబ్బాజాన్. ఏం అలా ఉన్నారు?' అని అడిగింది బీఫిత్నీ.

'ఏం చెప్పమంటావమ్మా. రాజుగారు నన్ను కర్రెద్దు పాలు తెమ్మన్నారు. అసలు కర్రెద్దులు ఎక్కడుంటాయి? ఉన్నా అవి పాలు ఎందుకిస్తాయి. నాకు చావు మూడిందమ్మా' అన్నాడు కూతురితో.

'ఊరుకోండి అబ్బాజాన్. యింత చిన్న విషయానికి గాబరా పడితే ఎలా? నేను చూసుకుంటానులెండి' అని మరుసటిరోజు కొన్ని మాసిన గుడ్డలూ సబ్బూ గిబ్బూ తీసుకొని రాజుగారి స్నానాల కొలను దగ్గరకు వెళ్లి వాటిని ఉతుకుతా కూర్చుంది బీఫిత్నీ.

రాజుగారు వచ్చి బీఫిత్నీని చూసి 'ఏం బీఫిత్నీ యిక్కడేం ఉతుకుతున్నావ్?' అని అడిగారు.

బీఫిత్నీ లేచి నిలబడి, భయం నటిస్తా 'మన్నించండి మహారాజా. మా అబ్బాజాన్‌కి ప్రసవం జరిగింది. మైలగుడ్డలు ముట్టుగుడ్డలు అనేకం పడ్డాయి. బయటికెళ్లి వాటిని శుభ్రం చేసుకోలేక మీ కొలను దగ్గరకు వచ్చి శుభ్రం చేసుకుంటున్నాను' అంది.

రాజుగారు ఆశ్చర్యపోయారు.

'అయ్ బీఫిత్నీ. ఎక్కడైనా మగాడికి కాన్పు జరుగుతుందా?' అని అడిగారు.

'అయ్ బాషా జహాపనా. మరి ఎక్కడైనా కర్రెద్దు పాలు యిస్తుందా?' అని అడిగింది బీఫిత్నీ.

రాజుగారి ముఖాన నీళ్లు దిగిపోయాయి. తలదించుకుని యింటికి వెళ్లిపోయారు.

ఆ మరుసటి రోజు మంత్రిని పిలిచి 'మంత్రీ. నువ్వు ఎలా చేస్తావో ఎప్పుడు చేస్తావో నాకు తెలియదు. వెంటనే మన రాజ్యంలో గట్టులేని చెరువుని ఒకదాన్ని తవ్వించు. లేకుంటే నీ మెడ మీద తల ఉండదు' అన్నారు.

మళ్లీ మంత్రి దిగులు ముఖం వేసుకొని యిల్లు చేరాడు. 'ఏంది అబ్బాజాన్. ఏం అలా ఉన్నారు?' అని అడిగింది బీఫిత్నీ.

'ఏం చెప్పమంటావమ్మా. నేనిప్పుడు చెరువు కట్టాలంటా. అయితే దానికి గట్టుకానీ, కట్టగానీ ఉండకూడదంట. కట్టలేని చెరువు ఎక్కడుంటుంది?' అన్నాడు మంత్రి.

'దానికే యింత కంగారుపడిపోవాలా? నేను చూసుకుంటాలేండి' అని మరుసటిరోజు పూసలదాని వేషం వేసుకొని, జోలె నిండా ముత్యాలు పోసుకొని 'ముత్యాలు ముత్యాలు. అణాకు అర్ధశేరు ముత్యాలు' అని అరుచుకుంటా బయలుదేరింది.

అది విన్న జనం ఆశ్చర్యపోయారు. అణాకు అర్ధశేరు ముత్యాలేంది ఈ అమ్మికి ఏమైనా పిచ్చా చాదస్తమా అని నోరెళ్లబెట్టి చూశారు. ఈ

వార్త రాజుగారికి తెలిసింది. పిలిపించండి ఆ సంగతేందో చూద్దాం అన్నాడు.

బీఫిత్నీ సభలోకి వచ్చి 'రాజా. అణాకు అర్దశేరు ముత్యాలు' అంది.

'సరే యివ్వు' అన్నారు రాజుగారు.

వెంటనే బీఫిత్నీ శేరుని బోర్లావేసి దాని మీద ముత్యాలు పోసింది. ముత్యాలన్నీ కిందపడిపోయి ఒకటీ అరా నిలిచాయి. వాటినే రాజుగారికి యిచ్చింది.

రాజుగారు ఆశ్చర్యపోయారు. 'ఏమమ్మా... బోర్లేసి కొలిచిన కొలత కొలతవుతుందా?' అని అడిగారు.

'మరి మహారాజా. గట్టులేని చెరువు చెరువు అవుతుందా?' అని అడిగింది బీఫిత్నీ.

'అమ్మా నువ్వా' అనుకున్న రాజుగారు యింక దీనిని ఉపేక్షించకూడదని మంత్రిని పిలిచి 'నీ కూతుర్ని నాకిచ్చి పెళ్లి చేయ్' అని హుకుం జారీ చేశాడు.

'నేను కూడా యిందుకే చూస్తున్నా కానివ్వండి' అంది బీఫిత్నీ.

ఒకవైపు పెళ్లి ఏర్పాట్లు జరుగుతూ వుంటే మరోవైపు మహల్లో బందీఖానాను కట్టే పని మొదలెట్టాడు రాజు. మంత్రికి ఈ సంగతి తెలిసి కళ్లల్లో నీళ్లు పెట్టుకుని వచ్చి కూతురికి చెప్పాడు.

'అమ్మా. ఆ కంజాత్‌గాడు నిన్ను హింసించడానికే ఈ పెళ్లి చేసుకుంటున్నాడు. పెళ్లయిన వెంటనే నిన్ను ఖైదుఖానాలో పడేయడానికి ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాడు' అన్నాడు.

బీఫిత్నీ నవ్వింది.

'అదేమిటి అబ్బాజాన్. ఈ రాజ్యానికి మంత్రి మీరు. మహల్‌లో పనులు చూడాల్సింది మీరు. మీరు తల్చుకుంటే ఈ ముప్పుని తప్పించగలరు. మరేం లేదు. ఆ ఒంటిగది బందీఖానా నుంచి మన యింటికి రహస్యంగా ఒక సొరంగం తవ్వించండి. ఇది రాజుగారికి తెలియకూడదు. నన్ను అందులో పడేసినా మనింటికి వస్తూ పోతూ హాయిగా వుంటాను' అంది బీఫిత్నీ.

అలాగే అని చెప్పి మంత్రి తన మనుషులను పెట్టుకుని బందీఖానాతోపాటు అక్కడి నుంచి తనింటి వరకు రహస్యంగా సొరంగం కూడా తవ్వించి సిద్ధం చేశాడు.

పెళ్లయింది. ఆ రాత్రి బీఫిత్నీని బందిఖానాలో వేయడమూ అయ్యింది.

ఆ మరుసటిరోజు నిద్రలేచిన రాజు ఒక బొచ్చెలో రెండు మిరపకాయలు, అర్దశేరు రాగిపిండి ఉంచి బందిఖానాలో తోశాడు.

తోసి 'ఏం బీ ఫిత్నీ. ఎట్టున్నావు?' అన్నాడు హేళనగా.

'మీరు ఎట్లా వేశారో అట్లానే వున్నాను మహారాజా' అంది బీఫిత్నీ లోపలి నుంచి. ఆ తర్వాత 'మహారాజా. నాదొక సవాలు' అంది.

'ఏంటి?' అన్నారు రాజుగారు.

'రాజుగారి పుణ్యాన యిద్దరు మగబిడ్డల్ని కంటాను.

రాజుగారి చేత నా కాళ్లు కడిగిన నీళ్లు తాగిస్తాను

రాజుగారి వీపు మీద పచ్చడి నూరి తింటాను. ఇది నా సవాలు' అంది బీఫిత్నీ.

రాజుగారు నవ్వి 'నీ ముఖం' అనుకుని వెళ్లిపోయారు.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. రోజూ రాజుగారు బీఫిత్నీకి పచ్చిమిరపకాయలు, రాగిపిండి యివ్వడం 'ఏం బీఫిత్నీ ఎట్టున్నావు?' అని అడగడం 'మీరు ఎట్లా వేశారో అట్లే వున్నాను మహారాజా' అని బీఫిత్నీ సమాధానం యివ్వడం జరిగిపోతా ఉంది. మరోవైపు రాజుగారు అలా దర్బార్‌కి వెళ్లగానే బీఫిత్నీ సొరంగం గుండా యింటికి వచ్చి, హాయిగా స్నానాలు గీనాలు చేసి కమ్మగా అంత తిని మళ్లీ బందిఖానాకు చేరుతూ ఉంది.

ఒకనాడు రాజుగారు శిస్తుల వసూలుకు బయలుదేరారు.

'అమ్మా. రాజుగారు ఫలానా ఊరికి శిస్తుల కోసం బయలుదేరే ఏర్పాట్లలో వున్నారు' అని చెప్పాడు మంత్రి బీఫిత్నీతో.

'అయితే ఆయనకన్నా ముందు నన్ను అక్కడికి చేర్చండి అబ్బాజాన్' అంది బీఫిత్నీ.

అనుకున్నట్టుగానే రాజుగారి కన్నా ముందే అక్కడికి చేరి గానాబజానా ఆడేదానిలాగా వేషం కట్టి, గుడారం వేసుకుని కూర్చుని వుంది బీఫిత్నీ.

రాజుగారు అక్కడికి వచ్చారు. బీఫిత్నీని చూశారు. 'అబ్బా. ఎవరీ అందగత్తె. యింత సుందరంగా కనబడతా వుందే' అన్నారు మంత్రితో.

'ఎవరో గానాబజానా ఆడది మహారాజా. కావాలంటే మీరు వెళ్లి ఆమె గానాబజానా చూడొచ్చు. ఆమెతోనే ఉండొచ్చు' అన్నాడు మంత్రి.

రాజుగారు ఆమె గుడారంలో దూరారు. బీఫిత్నీతో కాపరం మొదలుపెట్టారు. ఆమె ప్రేమ, మాటలు, కాపరం చేసే తీరు చూసి పిచ్చోడైపోయాడు రాజు. ఎంత పిచ్చోడయ్యాడంటే ఒకసారి కైపు తలకెక్కి ఆమె పాదాలు కడిగి ఆ నీళ్లు తాగేశాడు. అట్లా బీఫిత్నీ మొదటి సవాలు పూర్తయ్యింది.

కొన్నాళ్ల తర్వాత తన గుర్తుగా ఒక రత్నాల హారాన్ని బీఫిత్నీకి యిచ్చి రాజుగారు వెళ్లిపోయారు. ఆయన వల్ల బీఫిత్నీకి గర్భం నిలిచింది. బందీఖానాకు చేరి రహస్యంగా మగబిడ్డకు జన్మనిచ్చింది.

మళ్లీ కొన్నాళ్లకు రాజు శిస్తులకు బయలుదేరారు. మళ్లీ బీఫిత్నీ ఆయనకంటే ముందు అక్కడ చేరి వడ్డెరోళ్ల స్త్రీ వేషం కట్టి, గుడారం వేసుకొని బండలు పగలకొడ్తూ కూర్చుని వుంది.

రాజుగారు వచ్చి ఆమెను చూశారు. చూసి, 'ఆహా, ఏమి ఈ రాళ్లల్లోని అందం' అన్నారు మంత్రితో.

'మీరు తలచుకుంటే ఈ అందాన్ని అందుకోవచ్చు మహారాజా' అన్నాడు మంత్రి.

మళ్లీ రాజుగారు గుడారంలో చేరి బీఫిత్నీతో కాపరం మొదలెట్టారు. బీఫిత్నీ వండే ఆ వంటా, ఈ వంటా తిని ఆ కమ్మదనానికి పిచ్చోడైపోయాడు రాజుగారు. 'ఇంత రుచి నీకెలా వచ్చింది' అని రాజుగారు అడిగితే-

'యిదేమి రుచి మహారాజా. మీ వీపు వుంది గదా. దాని మీద పచ్చిమిరపకాయల పచ్చడి నూరితే దాని రుచికి మీ అబ్బ దిగిరావాలి' అంది బీఫిత్నీ.

'అట్టయితే నూరు' అన్నాడు రాజు.

దొరికావురా అనుకున్న బీఫిత్నీ రాజుగారి వీపు మీద పచ్చడి నూరి తాను తిని, రాజు చేత కూడా తినిపించింది. అట్లా బీఫిత్నీ రెండో సవాలు పూర్తయ్యింది.

కొన్నాళ్లకి తన గుర్తుగా రాజుగారు బీఫిత్నీకి పొన్నుకర్ర యిచ్చి వెళ్లిపోయారు. ఆయన వల్ల బీఫిత్నీకి మళ్లీ గర్భం నిలిచింది. రహస్యంగా రెండో మగబిడ్డకు జన్మనిచ్చింది బీఫిత్నీ.

ఆ యిద్దరు బిడ్డలు మంత్రిగారి యింట్లో రాజభోగాలతో పెరిగి ఏడెనిమిదేళ్ల వయసువాళ్లయ్యారు. రంజాను పండుగ వచ్చింది. బీఫిత్నీ మంత్రి యింటికి చేరి బిడ్డలకు తలస్నానం చేయించి, పట్టుబట్టలు కట్టి, టోపీలు తొడిగి, ఒకడి మెడలో రత్నాల హారం వేసి, యింకొకడి చేతిలో పొన్నుకర్ర యిచ్చి, వాళ్లను ఏనుగు అంబారీ ఎక్కించి రాజుగారి కంటే ముందు ఊరేగింపుకు పంపించింది.

రాజుగారు యీ సంగతి విని నోరెళ్లబెట్టారు. నాకంటే ముందు ఊరేగే హక్కు ఎవరికి ఉంది అని కోట బయటకు వచ్చారు. వస్తే ఏముంది రాజకళ ఉట్టిపడుతున్న యిద్దరు మగబిడ్డలు, పక్కనే బీఫిత్నీ.

'రాజుగారి పుణ్యాన యిద్దరు మగబిడ్డల్ని కంటాను
రాజుగారి చేత నా కాళ్లు కడిగిన నీరు తాగిస్తాను
రాజుగారి వీపు మీద పచ్చిమిరపకాయల పచ్చడి నూరతాను' అని బీఫిత్నీ చేసిన సవాలు గుర్తొచ్చింది రాజుగారికి.

బీఫిత్నీ తెలివికి, ధైర్యానికి, తెగింపుకి సాగిలపడ్డాడు రాజు. ఓడిపోయానని అంగీకరించి భార్యనీ పిల్లల్నీ దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. అప్పట్నించి వాళ్లు సంతోషంగా కాలం గడిపారు.

✪ ఈ కథ మా యిళ్లలో ఎంత ప్రసిద్ధి అంటే యిప్పటికీ ఎవరైనా ఆడామె మంచి తెలివి, చొరవ, తెగింపు చూపిస్తే 'అమ్మో ఆమెతో కాదు. బీఫిత్నీతో సమానం' అని అంటుంటారు.